

liv, som lægger utrolig vægt på, at produktionen kan fortsætte, og at der også sker en udvikling på hjemmemarkedet – for det var jo altså oprindeligt hjemmemarkedet, som var basis for den eksport, der i dag er på vindmølleområdet.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er ministeren, der kalder mig herop igen, for jeg vil gerne høre, hvilke tanker miljø- og energiministeren gør sig om omfanget af den konvertering, man nu vil iværksætte.

Det løber mig koldt ned ad ryggen, når ministeren her på talerstolen taler om, at IRP-lovgivningen jo lige netop skulle bruges til, at elværkerne skulle finansiere omlægningen. Jeg mener, at det netop var et meget afgørende element og årsagen til, at Venstre i sidste ende stemte for forslaget, at vi fik pillet den del ud af IRP-lovgivningen, der gik på, at det var ministeren, der skulle bestemme, hvilke redskaber der skal bringes i anvendelse, og jeg vil godt have bekræftet, at loven også administreres således.

Men det kunne være interessant, hvis ministeren ville løfte sløret for, hvad det er for et omfang, vi taler om. Potentialet er jo stort, og det er brugerøkonomisk en meget dårlig forretning. Samfundsøkonomisk kan man lave alle de modeller, man vil – og det gør man også – og så kan man selvfølgelig få noget af det til at se tilforladeligt ud, men jeg vil gerne være med til at regne på nogle af de nationale regnskaber, man opstiller for at få det her fordøjet.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Nu er det jo således, at man ofte kun hører det, man vil høre. Jeg skal især til fru Anni Svanholt, men også til hr. Martin Glerup sige, at jeg i mit første indlæg sagde, at det var vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at vi brugte et bredt udsnit af de mulige energikilder, og at jeg i mit andet indlæg sagde, at det var sådan for Det Konservative Folkeparti, at der ikke var noget, vi tog afstand fra. Vi var også indstillet på, at vindmøller skulle bruges, selv om de havde nogle negative virkninger, som jeg så nævnte.

Jeg vil stadig væk stå fast på, at Det Konservative Folkeparti ønsker et bredt udbud af energikilder, herunder altså også vindmøller. Vi er faktisk ikke så frelst, at vi tør sige nej til noget som helst på dette område.

Jeg skal så sige til energiministeren, at det for mig at se er således, at der er en vis forskel på,

om man som selskab mister omsætning, fordi forbrugerne sparer af den ene eller den anden grund – enten fordi de bliver tvunget til det, eller fordi de bliver motiveret til det – eller man helt kontant mister sine kunder, fordi de går hen i naboforretningen. Jeg synes, at selskaberne har været utrolig fair i relation til at bakke de kampagner op, som vi herindefra har ønsket for at spare på el. Det har de gjort, men at de nu også skal betale for at miste deres kunder, det gør for mig trods alt en forskel.

Jeg skal i øvrigt spørge ministeren, da det jo er en del af opfyldelsen af handlingsplanen for at nedbringe CO₂-udslippet, hvor mange af vore nabolande der faktisk når målsætningen med at nedsætte CO₂-udslippet. Danmark står jo kun for 0,5 pct. af CO₂-udslippet. Mig bekendt har Tyskland sagt, at de har brugt alle deres penge på at genforene Øst- og Vesttyskland og derfor ikke har mulighed for at nå målsætningen, og Sverige har sagt, at hvis de skal afvikle atomkraften, hvad vi jo fra dansk side er meget interesseret i, har de heller ikke en jordisk chance for at nå målsætningen. Det er dog lidt interessant i denne debat om, hvorvidt vi absolut skal være klassens duks og være mere end på forkant med målsætningen.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til SF's ordfører, at vi altid har været glade for SF, fordi de er venlige mennesker og altid gør et meget seriøst og godt stykke arbejde; men på 99 pct. af alle politiske områder er vi uenige med SF og vil derfor gøre alt, hvad vi kan, for, at det danske samfund udvikler sig i en anden retning end den, SF ønsker; og de to ting er der faktisk ingen modstrid imellem.

Dernæst vil jeg sige, at jeg jo også i min første korte bemærkning erkendte, at der her i Folketinget ikke er et flertal for atomkraft; tværtimod cementseres flertallet imod mere og mere, selv om der kunne være meget gode argumenter for noget andet, og i den folkelige debat gælder jo det samme. Derfor har jeg ikke stået her og sagt, at det vil være muligt at gennemføre atomkraft i Danmark – og det kan jeg så beklage, men det er det altså ikke – og derfor vil jeg ikke nævne det i min kommentar til redegørelsen. Og det er bestemt heller ikke et af de punkter, vi har krævet skulle med i et regeringsgrundlag, for vi vidste, at der ville være et flertal imod det.

Men så er der vel grund til at sige pænt tak til svenskerne, fordi de har atomkraft, for sand-